

הפטרות פרשת זכור

ספר שמואל א, פרק טו

א וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל אֲתִי שָׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחָךְ לְמֶלֶךְ עַל-עַמּוֹ
עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמָע לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה: * ב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
פְּקֹדֹתַי אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה עִמָּלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׂם לּוֹ בְּדָרְךָ בְּעֲלֹתוֹ
מִמִּצְרַיִם: ג עַתָּה לֵךְ וְהַכִּיתָה אֶת-עַמְלֶכְךָ וְהַחֲרַמְתָּם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלֹא
תַחֲמַל עָלָיו וְהַמַּתָּה מֵאִישׁ עַד-אִשָּׁה מֵעַלְלִל וְעַד-יוֹנֵק מִשּׁוֹר וְעַד-שֶׁשֶׁה
מִגָּמַל וְעַד-חֲמֹר: ד וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל אֶת-הָעָם וַיִּפְקְדֵם בְּטַלְאִים
מֵאֲתִים אֶלְפֵי רִגְלֵי וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אֶת-אִישׁ יְהוּדָה: ה וַיָּבֵא שְׂאוּל עַד-עִיר
עַמְלֶכְךָ וַיַּרְבֵּב בַּנְּחַל: ו וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-הַקִּינִי לְכוּ סֵרוּ רְדוּ מִתְּנוּךְ עִמָּלֶכְךָ
פֹּא-אֶסְפֶּדְךָ עִמּוֹ וְאַתָּה עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֲלוֹתָם מִמִּצְרַיִם
וַיִּסֶר קִינֵי מִתְּנוּךְ עִמָּלֶכְךָ: ז וַיֵּךְ שְׂאוּל אֶת-עַמְלֶכְךָ מִחֻיִּלָּה בּוֹאֵךְ שׁוֹר אֲשֶׁר
עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם: ח וַיִּתְּפֹשׂ אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ-עַמְלֶכְךָ חַי וְאֶת-כָּל-הָעָם הַחֲרִים
לְפִי-חָרֵב: ט וַיַּחֲמַל שְׂאוּל וְהָעָם עַל-אַגַּג וְעַל-מֵיטֵב הַצֹּאן וְהַבָּקָר
וְהַמִּשְׁנֵים וְעַל-הַפָּרִים וְעַל-כָּל-הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַחֲרִימָם וְכָל-הַמְּלָאכָה
נִמְבָּזָה וְנִמְסָ אֶתְּהָ הַחֲרִימוּ: י וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל לֵאמֹר:
יֵא נַחֲמֹתַי כִּי-הִמְלַכְתִּי אֶת-שְׂאוּל לְמֶלֶךְ כִּי-שָׁב מֵאַחֲרַי וְאֶת-דְּבָרֵי לֹא
הִקִּים וַיַּחֲרֵ לְשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל-יְהוָה כָּל-הַלַּיְלָה: יב וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל
לְקִרְאֵת שְׂאוּל בַּבֹּקֶר וַיִּגַּד לְשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא-שְׂאוּל הַכֹּרְמֶלְהָ וְהִנֵּה
מֵצִיב לוֹ יָד וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹר וַיִּרְדַּ הַגִּלְגָּל: יג וַיָּבֵא שְׁמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ
שְׂאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הַקִּיַּמְתִּי אֶת-דְּבַר יְהוָה: יד וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמָה

קול־הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: טו ויאמר שאול
מעמלקי הביאים אשר חמל העם על־מיטב הצאן והבקר למען זבח
ליהוה אלהיך ואת־היותר החרמנו: טז ויאמר שמואל אל־שאול הרף
ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו [ויאמר] לו דבר:
יז ויאמר שמואל הלוא אם־קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה
וימשחך יהוה למלך על־ישראל: יח וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך
והחרמתה את־החטאים את־עמלק ונלחמת בו עד פלותם אתם:
יט ולמה לא־שמעת בקול יהוה ותעט אל־השלל ותעש הרע בעיני יהוה:
כ ויאמר שאול אל־שמואל אשר שמעתו בקול יהוה ואלך בדרך
אשר־שלחני יהוה ואביא את־אגל מלך עמלק ואת־עמלק החרמתי:
כא ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך
בגלגל: כב ויאמר שמואל התפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה
הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: כג כי חטאת־קסם מרי
ואנו ותרפים הפצר יעו מאסת את־דבר יהוה וימאסך ממלך:
כד ויאמר שאול אל־שמואל חטאתי כי־עברתי את־פי־יהוה ואת־דבריך
כי יראתי את־העם ואשמע בקולם: כה ועתה שא נא את־חטאתי ושוב
עמי ואשתחוה ליהוה: כו ויאמר שמואל אל־שאול לא אשוב עמך כי
מאסתה את־דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על־ישראל:
כז ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף־מעילו ויקרע: כח ויאמר אליו שמואל
קרע יהוה את־ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעה הטוב ממך:
כט וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם:

ל וַיֹּאמֶר חֲטֹאתִי עִתָּהּ כִּבְדַנִּי נָא נִגְד־זִקְנִי עַמִּי וְנִגְד־יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עַמִּי
וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא וַיָּשָׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרַי שְׁאוּל וַיִּשְׁתַּחֲוּ שְׁאוּל
לַיהוָה: לֵב וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הִגִּישׁוּ אֵלַי אֶת־אֶגְגַּ מֶלֶךְ עַמְלֶק וַיִּלְךְ אֵלָיו
אֶגְגַּ מֵעֵדֻנָּת וַיֹּאמֶר אֶגְגַּ אֵכֹן סֵר מֵר־הַמּוֹת: לֵב וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כֹּאֲשֶׁר
שָׁפַלְהָ נָשִׁים חֲרָבָה כֹּן־תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמָּה וַיִּשְׁפֹּף שְׁמוּאֵל אֶת־אֶגְגַּ לַפָּנִי
יְהוָה בְּגִלְגָל: לֵד וַיִּלְךְ שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה וְשְׁאוּל עָלָה אֶל־בֵּיתוֹ גְּבַעַת
שְׁאוּל:

*Ashkenazim begin Haftorah here